

2010. április

Egressy Tükör

XII. évfolyam, 4. szám

Gyetvai Gábor
élt 18 évet

Okuljatok mindannyian e példán.
Ilyen az ember. Egyedüli példány.
Nem élt belőle több és most sem
él,
s mint fán se nő egyforma két
levél,
a nagy időn se lesz hozzá
hasonló.
(Kosztolányi Dezső)

Felelős kiadó: Kónig Sándor igazgató
Felelős szerkesztő: Dr. Temesiné Tari Gabriella
A szerkesztőség tagjai: Bóna Bence, Faragó Ádám,
Horváth Áron, Horváth Norbert,
Kolos, Palásti Norbert,

Címünk: ujsgag@egressy-bp.sulinet.hu

Egressy Gábor

Kéttannyelvű

Műszaki

Szakközépiskola

diáklapja

Búcsúzunk Gyetvai Gábortól

DÖK-hírek

Az **emlékezésről** - válaszol a
pszichológus

Hírek az **öttusa** világából

Az **Egressy-nap** értékelése

Vendégeink voltak

Képes beszámoló a

Természettudományi

Múzeumról

Versenyek - győztesek

A győztes versenymű **a német
fordító versenyen**

Sporthírek

Útravaló - az igazgató
ballagási beszéde

Búcsúzik a negyedik

évfolyam

Egressy-napi
robotorna-
bemutató

Kinek a pipa,
kinek a vízipipa

BÚCSÚZUNK

Osztálytársunk Gyetvai Gábor hosszan tartó betegség után március 14-én vasárnap lehunyta szemeit örökre (18 évesen).

1992. január 16-án született Gyömrőn. A Weöres Sándor Általános Iskolába járt. Majd köztünk tanult 4 évig. Mikor megkezdte a 11. tanulmányi évét, már betegeskedett. Év végére tudtuk meg, hogy Gábor súlyos beteg, és egyhamar nem fog iskolába jönni. Eltelt egy félév, egy nyár, és reméltük, hogy Gábor újult erővel csatlakozik újra az osztályhoz 2009-ben. Tévedtünk. Pár napig még bejött Gábor az iskolába, de nem bírta a hosszú utazást. Otthon maradt hát, hogy meggyürkőzzön a betegséggel, és befejezhesse majd az iskolát. De nem sikerült neki.

Barátságos, vidám, társasági fiú volt; poénjaira és történeteire mindig emlékezni fogunk. Sok mindent megkapott, de számára az igazi kincset a barátai jelentették. 2010. március 19-én kísértük utolsó útjára Gyömrőn. Ő már nem jöhet velünk érettségizni.

Vándor ki erre jársz,
itt egy szomorú emléket látsz,
kicsi fiúcskát takar e föld,
lehajtott fejjel idézd fel őt,
kapott kisautót, biciklit, repülőt,
szerető barátot, szülőt, nagyszülőt,
dacolt a veszéllyel szüntelen,
végül mégis ő ment el vesztesen.

12. C

Aktuális DÖK-eink

Országos Diákparlament

Március 11-én iskolánkban sikeresen lezajlott a XIV. kerületi kistérségi rendezvény, melyen a küldöttek megválasztották az Országos Diákparlamentre a kerület küldötteit.

A szavazás alapján küldött lett:

Huszka Richárd	Kós Károly Kollégium
Pelle Zsófia	BKF Szakközépiskola
Princz Bianka	Mozgásjavító Ált.Isk.
Záhonyi-Ábel István	Egressy Szki.
Bánki Dávid	Szent István Gimn.

Munkájukhoz sok sikert kívánunk!

Vezetőség:

Még mindig:
Földvárszki Ferenc a mb.DÖK-elnök

És a többiek?

A többiek nem igazán akarnak dolgozni!

Vajh miért?

EGRESSY-NAP

*Nyugodtan mondhatjuk,
sikeresnek bizonyult!
Aki akarta, az jól érezhette
magát, hiszen mindenki
megtalálhatta az érdeklődési
körének megfelelő programot.*

Tervek

Kirándulás: 2010. szeptember 11-12-én tanévnyitó kirándulást tervezünk a DÖK-tagok részére, Visegrád – Budapest útvonalon.

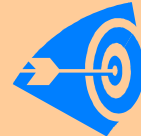
Az út jellege: vízitúra kenekkel, tábortűzzel, sátorozással – teljes ellátással. (Részletek a www.evezzvelem.hu weboldalon)

Jelentkezni lehet május 30-ig, 3000 Ft előleg befizetésével a pszichónál.

Nyugi: átlagos fizikai kondival meg lehet csinálni!

Úszni tudni kell!

(Miért? hajó nem lesz?)

Célok

Országos Diákparlament

Részletek a delegáltak egyéni javaslataiból:

Pelle Zsófia a BKF Két Tanítási Nyelvű Szakközépiskola: Elkülönített költségvetést, a diákönkormányzatnak juttatott fenntartói támogatás felcímkezését kéri jegyzőkönyvbe venni. Javasolja ezen kívül, hogy az iskolák éves költségvetésükben különítsenek el pénzt a diákönkormányzat részére, jutalmakra, támogatásra.

Princz Bianka a Mozgásjavító Általános Iskola tanulója: Feltétlen szükségesnek tartja, hogy az Országos Diákparlament kiemelten foglalkozzon az akadálymentesítés törvényben előírt végrehajtásával különösen az oktatási intézményekben, hiszen az Egressyben is csak különleges szervezéssel sikerült a fórumon való megjelenését biztosítani.

Huszka Richárd a Kós Károly Kollégium delegáltja szintén a diákönkormányzatok saját felhasználású pénzének biztosítását tartja fontosnak.

Ezután **Bánki Dávid** a Szent István Gimnázium tanulója az iskolai informatikai fejlesztések fontosságáról beszélt. Tekintettel korunk kihívásaira, ingyenes szoftvereket javasol a diákoknak otthoni használatra is, mert egyre több házi feladat megírásához szükséges informatikai háttér. Folyamatosan és kiemelten foglalkozzanak az informatika iskolai fejlesztésével, oktatásával. Fontosnak tartja, hogy a diakjog.hu oldal kezelhetőbb, fokozottabban felhasználóbarát legyen.

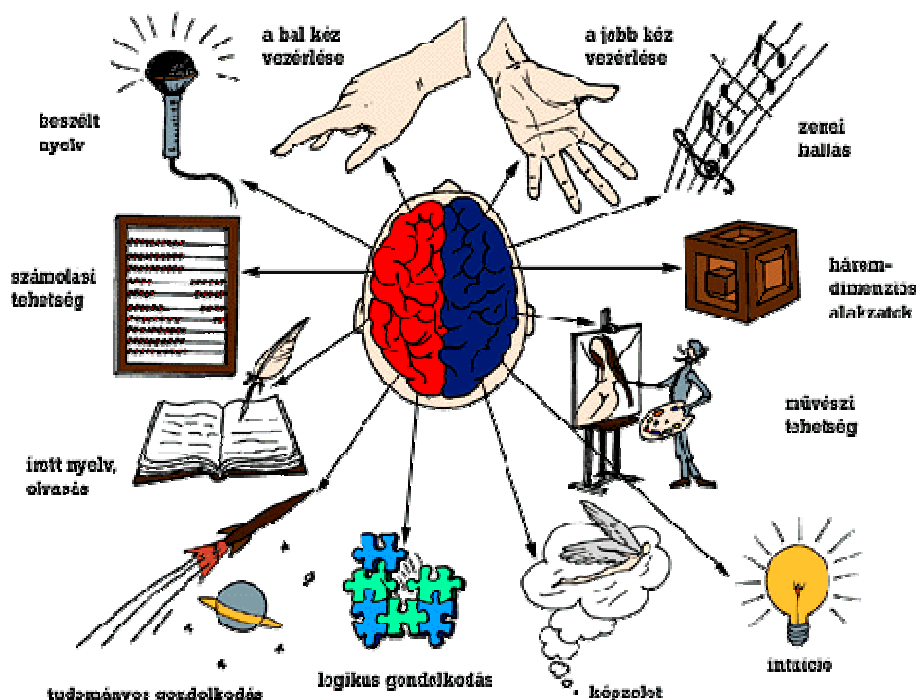
Huszka Richárd kér megint szót (Kós Károly Kollégium). Javaslata szerint az Országos Diákparlament foglalkozzon azzal, hogy az iskolák tanárainak, vezetésének legyen kötelessége segíteni az iskolai diákönkormányzatokat. Minden diáknak tudnia kellene, mik a jogaik, miért jó, miért kell a diákönkormányzat.

Kovács Dániel Kaesz Gyula Faipari Szakközépiskolából szintén a diákok jogairól, a diákönkormányzatok lehetőségeiről beszél, az ő iskolájukban az igazgatónak joga van összehívni a diákönkormányzatot legfeljebb havonta egyszer.

Az emlékezésről

Visszatérő, állandó kérdéseket kapok. Miről is? Nem jut az eszembe! Megvan!

Az emlékezés régóta izgatja az embereket. A pszichológia kialakulása előtt Kant így határozta meg a fogalmát: "Emlékezés: fantázia és éber tudat együttesen." A filozófia az antik görögség óta foglalkozik a kérdéssel, ám ma már nem egységes folyamatot jelöl, hanem a mnémikus jelenségek sokaságát – külön tudományág, tudományterület született a pszichológián belül: az emlékezettan. Az emlékezés lényege az aktuális, az időben rögzített jelen kiemelése, pontosabban a jelen részletének kiemelése. Ez a "kiemelés" függ a helyzettől, a kiemelendő tartalomtól, a motivációtól, a hangulattól, a gyakorlástól és gyakorlottságtól, valamint az érzékek közötti összefüggésektől.

Az emlékezésért jelenleg a nagyagy agykéreg alatti helye felelős, megközelítőleg a hippokampusz környéke. Ez konkrétan a két halántéklebény csúcsi részének belsejében található "képlet". Ha operációval eltávolítják a felette lévő kéreggel együtt, akkor a beteg elveszíti a konsolidációs képességét.

Az előhívást segíti még az amygdala is, ez is agykéreg alatti terület, ám anatómiai behatárolása a hippokampuszhoz hasonlóan eddig még nem történt meg.

Az emlékezés olyan részben tudatos, részben nem ellenőrzött agytevékenység, amely során, és amelyre támaszkodva a valóság megismerése az idegrendszer működésének segítségével és következtében az időből "kiemelve" lehetségessé válik. Az emlékezés jelenleg ismert anatómiai kapcsolata a hippokampusz (a homloklebény csúcsában a kéreg alatt feltételezett képlet) és az eddig fel nem tárt amygdala között jött létre. Az emlékezettel foglalkozó pszichológiai tudományterület az emlékezettan. (Folyt. köv.)

Gregus László

Hírek az öttusa világából

Fantasztikus eseménynek adott otthont idén Zugló. A magyar öttusasport legjobbjai mérték össze tudásukat 3 helyszínen és 5 sportágban a válogatottság megszerzéséért. A küzdelem a BVSC vívótermében kezdődött, majd az uszodában folytatódott. Azok, akik már lovas képesítéssel is rendelkeztek, a Nemzeti Lovardában folytatták a versengést. Végül a verseny – a modern pentathlon szabályai szerint – a futás és a lövészet összevonásával, úgynevezett kombival végződött.

A verseny befejezése után az egyes sportágakban szerzett pontok alapján kiszámítják, hogy ki indulhat válogatottként négy- vagy öttusában.

Számomra ez a verseny csak tapasztalatszerzés volt, mert én 3 tusában (úszás, futás, lövészet) szeretnék a legjobbak között lenni, hogy szeptemberben kijussak Várnába az Eb-re. Erre az Eb-re a válogatottság megszerzése az elkövetkező versenyeken fog eldőlni.

Horváth Norbert Kolos
9. E

EGRESSY-NAP 2010

2010-ben újra megrendezésre került az Egressy-nap. Az időjárás nekünk kedvezett, a Nap csak úgy ragyogott, többen is pólóban járkáltak az udvaron. Minden osztály készült programokkal, amiket természetesen meg is tartottak.

Március 18. egy csütörtöki nap volt. Reggel nyolcra összegyűlt az iskola apraja-nagyja, és indultak a programok. Az osztályfőnöki eligazítás után minden osztály kapott egy feladatlapot és fél órát a kitöltésére.

Miután valamennyi osztály leadta, elkezdődtek a programok, és nemsokára megérkeztek vendégeink is: a Benedek Elek Általános Iskolából néhány tanuló és tanáraik, valamint kellően „felfegyverkezve” a ZNME diákjai és tanárai közül páran, és sokak öröme a Capoeira csapat. Az osztályok a programjaikat a tantermükben rendezték. Így például a 9.C, akik játéktérrel boldogították a játékfüggőket, ezzel szemben a 11.K teaházában kikapcsolódásra lelhettek a vendégek egy forró tea vagy frissen főzött kávé mellett.

A 9. K optikai csalódásokról tartott bemutatót, míg több osztály filmeket és mangákat vetített, vagy koncertet adott a délelőtti folyamán.

EGRESSY-NAP 2010

Fél 9-kor megkezdődött a focibajnokság is, amelyet népes szurkolóközönség kísért figyelemmel.

Így már egészen jól látom

Fuss, hogy utolérjenek

A ZNME tagjai voltak az első előadók. Tőlük különböző harcászati és önvédelmi technikát leshettünk el, és ki is próbálhattuk volna azokat, de érdekes módon nem találtak egy fájdalomra éhező diákot sem közöttünk.

*Ez a puska sokkal érdekesebb,
mint amit mi készítünk*

Már csak a célt kellene látni

Ha megnövök, katona leszek

Egy kis szünet után megkezdődött a Capoeira bemutató a jól ismert ritmusra ügyesen mozgó „harcosokkal”. Sokan meglátogatták a Teremtés vagy evolúció című előadást is, ahol komoly érvekkel találtuk szembe magunkat mindkét oldalról, de nagyon úgy tűnt, hogy az előadó a teremtés oldalán áll.

Miközben az épületben zajlottak az előadások és a különféle programok, az udvaron megkezdődött a főzőverseny. Tanárok és diákok gyűltek össze az önjelölt szakácsok köré, és figyelték minden mozdulatukat. Ekkor még nem született végeredmény, de a programok folytatódtak.

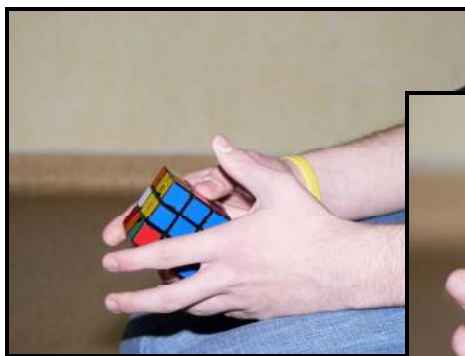

EGRESSY-NAP 2010

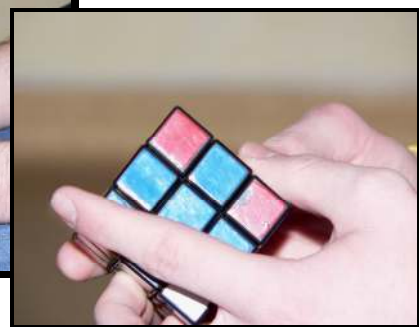

A fiúkhöz a gyomrukön át vezet az út

11 óra körül kezdetét vette a Rubik-kocka bemutató. A többszörösen díjnyertes Varga Danitól rekorderekről, a Rubik-kocka fajtáiról, továbbá hasznos technikai fogásokról kaphattunk tájékoztatást. Ki gondolná, hogy van, aki lábbal is ki tudja rakni ezt a bűvös találmányt?

Csak a kezemet figyeld!

Van, amitől még a robot is fejre áll

A robot és az emberi agy

Játszottunk, ettünk, ittunk, vigadtunk, és egy kicsit okosodtunk. Így telt hát az Egressy-nap 2010-ben. Egy újabb remek nappal bővült iskolánk történelme.

*Palásti Norbert
11.K*

VENDÉGEINK VOLTAK ...

Az Egressy-napon kedves vendégek érkeztek iskolánkba a Benedek Elek Általános Iskolából. Ebbe az iskolába tanulásban akadályozott gyerekek járnak. Február végén iskolánk diákjai és tanárai közül néhányan ellátogattunk hozzájuk, hogy megismerjük leendő vendégeinket. Remek kézműves foglalkozásokkal és egy színvonalas tornabemutatóval vártak minket. Ekkor fogalmazódott meg az ötlet, hogy hasonló foglalkozást kéne nálunk is szervezni. Az Egressy-napon a gyerekek zsenilia állatokat hajtogattak, filcből húsvéti tojást készítettek, illetve virágot hajtogattak papírból. Mivel az iskolában van tankonyha, mi is úgy készültünk, hogy vendégeink itt is készíthessenek valami kis csemegét. Nagy lelkesedéssel gyúrták a kókuszgolyókat, amit a mi fiaink hasonló lelkesedéssel fogyasztottak.

A foglalkozások vezetőjeként nagyon sok szép élményem volt. Nemcsak az volt kedves, ahogy egyes diákjaink segítettek a kis vendégeket, hanem az is érdekes volt, mennyi örömmel álltak neki a mi diákjaink is a kreatív foglalkozásnak.

A foglalkozások után végigkísértük a gyerekeket az iskolán. A robot- és a fegyverbemutatókat nagyon élvezték. A délelőtt vége felé már olyan bátran mozogtak az idegen környezetben, hogy tanáraik a mi diákjaink kíséretével önállóan is elengedték őket.

A búcsúzáskor úgy tűnt, hogy ez a délelőtt egy szép barátság kezdete lehet.

Pappné Tóth Kornélia

A Magyar Természettudományi Múzeumban jártunk

Szemtől szemben a triceratopsszal

Félelmetes, pedig csak a növényeket szereti

A T-Rex árnyékában

Vajon őket vagy minket véd a kerítés?

Mennyit változtak a mai lányok!

Vacsoraidő? Na, majd legközelebb

VERSENYEK - GYŐZTESEK

Matematika verseny

9. évfolyam

Egyéni: Suták Ádám 9.K **2. helyezett** Tanára: Molnárné Tóth Piroska
Molnár Balázs 9.K **5. helyezett** Tanára: Molnárné Tóth Piroska

Csapat: Balogh Ádám 10.K, Molnár Balázs 9.K, Suták Ádám 9.K
1. helyezett

Tanáraik: Kutasi László, Molnárné Tóth Piroska

10. évfolyam

Egyéni: Palásti Norbert 11.K **3. helyezett** Tanára: Molnárné Tóth Piroska

*Ez az eredmény Kőfaragó Csaba számára
plusz 80 pontot jelent a felvételinél!*

Gratulálunk a versenyek győzteseinek!

FORDÍTÓ VERSENY

Az iskolai német nyelvi fordító verseny győztese **Faragó Ádám 13. K** osztályos tanuló lett. Íme a versenymű:

Egy mese Albániából, Heinz Janisch feldolgozásában

A varázsló inasa

Volt egyszer egy király, aki nagyon szeretett volna gyerekeket, ezért hivatott egy varázslót. „Megadok neked bármit – mondta a szomorú király –, ha a feleséggel hangos gyereknevetést hallhatunk ebben a kastélyban!”

„Egész biztosan tudok neked segíteni” – mondta a varázsló.

„Hamarosan két fiad fog születni. Örvendjetez nekik. De az idősebb fiút egy időre a tanítványommá tenném. Ez az én bérem!”

A király az ígéretét adta a varázslónak, és remélte, hogy a varázsló nem gondolt többet pár évnél.

Az első fiú után hamarosan megszületett a második. Mindkét fiú új életet hozott a régi kastélyba. Amint az idősebb fiú a hatodik születésnapját ünnepelte, a varázsló (pontosan) megjelent a kastélyban.

„Emlékezz, mit ígértél nekem” – mondta a királynak.

„Megtanulom a varázslást, és visszatérek” – mondta az ifjú, és félelem nélkül elment.

Az évek teltek, és az ifjúnak egyre nagyobb lett a honvágya. Az öreg varázsló csak kevés ételt adott neki. Csak néha szólt hozzá barátságosan. A varázsló házának 99 szobája volt. Minden szobában szép és értékes tárgyak voltak a világ minden tájáról: ott egy ritka madár, amott meg egy zebra. ... De egyik sem volt élő. Mind úgy nézett ki, mintha kőből csinálták volna. Az összes szobába bemehetett az ifjú, és nézelődhetett, csak egy szobától maradt mindig elzárva. Egyik reggel a kíváncsisága legyőzte félelmét. Amint a varázsló elaludt, az ifjú elhozta a tiltott szoba kulcsát, és belopózott az ajtón. Ahogy kinyitotta az ajtót, egy gyönyörű fehér lovat és egy nagy fekete kutyát látott. Úgy álltak a szobában, mintha kővé dermedtek volna.

A kutya előtt széna volt, a ló előtt pedig egy pár csont. Amint az ifjú a szénát és a csontot kicserélte, a ló és a kutya életre keltek. Hirtelen a ház minden szobájából hangos csicssergést és ugatást és krakogást és kiabálást lehetett hallani.

„Kiszabadítottál minket! – kiáltotta a kutya – Most aztán fuss, amilyen gyorsan csak bírsz!”

Az ifjú nekiiramodott. Az összes állat követte.

Alighogy elhagyta a kastélyt, a dühös varázsló már a sarkában volt. Az ifjú háta mögé hajította a kis sóhordóját, és a varázslónak meg kellett másznia egy magas sóhegyet. Utána az ifjú egy fésűt hajított el, és a varázsló egy hatalmas erdő nagy fái között találta magát. Az ifjú végül a tükröt dobta el, és a varázsló egy hatalmas tó előtt állt, amin nem tudott átkelni.

Az ifjú jól kitanulta a varázslómesterséget!

A vén varázsló visszaballagott a kastélyába, és többet senki sem látta. Az állatok minden irányba szétszéledtek, az ifjú pedig hazatért szülei kastélyába. Végül okos, és varázslatos király lett belőle.

Iskolánk labdarúgó csapata I helyezést ért el a SZILY-TISZK Kupán.

A bajnokságban nyolc budapesti szakközépiskola csapata vett részt.

A mieink 100%-os teljesítménnyel lettek elsők.

A győztes csapat tagjai:

Hernádi István 9.H,

Valamint a 11.S osztály tanulói:

Bíró Balázs,

Boda József,

Juhász Miklós,

Kiss Dávid,

Mészáros Roland,

Miskovicz Roger,

Nagy Richárd,

Sarnyai Róbert,

Tóth Ádám,

Vadászi Edward.

A csapatot Hanga Lajos és Széles István tanár urak vezették.

Gratulálunk a kiváló eredményhez!

ÚTRAVALÓ

Kedves ballagó Diákok!

Az idén a szakközépiskolák végzős diákjainak mindegyike hallott a TISZK-ekről. Sokan támogatják, sokan támadják a Területi Integrál Szakképző Központokat. Azt mondják, hogy az érettségiző tanulók nem fognak továbbtanulni a szakképző központokban a technikusképzés területén, mert ragaszkodnak a régi iskolájukhoz, nem akarnak váltani.

Én ezzel az állásponttal nem értek egyet, azzal azonban igen, hogy a végzős tanulók szeretik az iskolájukat. Remélem, hogy ez rátok is igaz!

Igaz, sok konfliktusunk volt az eltelt 4-5 év alatt. Tanáraitok, sőt én magam is időnként rátok szóltam az iskolán belüli sapkaviselet, pirszing, öltözködés, magaviselet miatt. Ezek az ellentétek az idő múlásával feloldódnak, és csak a jó dolgokra fogtok emlékezni: a barátságokra, kirándulásokra, a különböző versenyekre, egy-egy jó feleletre.

Sokan közületek, akik veletek együtt kezdték el ezt az iskolát, már nem itt fejezik be tanulmányaikat. Volt olyan osztálytársatok, aki visszajött, és elmesélte, hogy mekkora hibát követett el azzal, hogy elment. Sokan megkérdezték, nem jöhetnének-e vissza az iskolánkba. Ezek a tanulók megtanultak különbséget tenni iskola és iskola között. Nektek ugyanakkor az itt eltöltött évek jelentették az „egressys” létet.

Nagyon örülök annak, hogy a több évvel ezelőtt itt érettségizett tanulók felkeresik iskolánkat, visszatérnek emlékezni a régi falak közé. Remélem, Ti is követitek majd ezt a példát, meglátogattok bennünket, és bízom abban, hogy találkoztok azokkal a tanárokkal, akik tanítottak Benneteket.

B A L L A G Á S

A szó mintha egy kicsit szomorú lenne. Szomorú azért, mert búcsúzást jelent. Ugyan ballagtatok már óvodában, általános iskolában, és most is ezt teszitek. Ám ez a búcsúzás az iskolától, az osztálytársaktól és tanároktól már más. Eddig a megoldandó dolgokat a születek bár megbeszélték veletek, de dönteni nekik volt joguk. Mostantól Ti beszélitek meg gondjaitokat születekkel – legalábbis remélem –, de a döntés joga és annak felelőssége, már a Tiétek. Ettől más ez a búcsúzás. Búcsúztok a gyerekkortól, és beléptek a felnőttkorba.

Már csak az érettségi vizsga van hátra. Valamikor az érettségi nagyon nagy dolog volt, és keveseknek adatott meg annak megszerzése. Mára megváltozott ez a helyzet.

Gondolkozzatok el azon, hogy mire jó az érettségi, mit értek el vele. Egy biztos, az érettségivel egy kulcsot kaptok a kezetekbe egy nagy ajtóhoz. És ezt az ajtót ezzel a kulccsal lehet kinyitni.

Hétfőtől megkezdődik az írásbeli érettségi vizsga. Erre már sokat nem lehet készülni. Ha ezen túllesztek, a szóbeli feleletig több hét áll a felkészülésre. Kérlek Benneteket, használjátok jól ki ezt az időt, és becsületesen készüljétek fel a szóbeli vizsgákra.

Reggel nem fog csörögni az óra, elképzelhető, hogy a reggelit is már ágyba kapjátok, de a tanulásról eközben se feledkezzetek meg! Nem tanulgatásról, hanem tanulásról beszélek! Most először álltok majd szemben a vizsgabizottsággal, akik arra lesznek kíváncsiak, hogy mit tudtok. Ha mindenki a legjobb tudásának megfelelően, sikeresen fog felelni, akkor mondhatjátok, „igen, ezt megcsináltam!”, és az életben még sokszor lesz szükség arra az érzésre, hogy ez jó munka volt, „ ezt megcsináltam!”.

Befejezésül egy mesét mondok el Nektek.

Mint minden évben, most is képletesen egy történetet szeretnék beletenni a tarisznyátokba.

A címe:

Melyik farkas fog győzni?

Egyszer egy öreg indián így tanította az unokáit az élet dolgairól:

- Harc dül bennem. Egy szörnyű háborúskodás két farkas között. Az egyik farkas képviseli a félelmet, a haragot, az irigységet, a bánatot, a sajnálkozást, a mohóságot és a kapzsiságot, az arroganciát, a gőgöt és az önteltséget, a fennhéjázást, az önsajnálatot, a büntudatot, és a bűnösséget, a neheztelést, a megbántódást; a kisebbséget és a felsőbbrendűséget egyaránt, és a hazugságokat, a hamisságokat és a büszkeséget.

A másik farkas pedig a vidámságot, a jókedvet, a békességet, a szeretetet, a reményt, a megosztást és az együttérzést; a derűt és a nyugalmat, a higgadtságot, szerénységet, a kedvességet, a jóakaratot, és a jóindulatot; a barátságot, a bátorságot; a nagylelkűséget, az igazságosságot, a könyörületet, és a részvétet; a bizalmat, a becsületet, a hűséget és a hitet képviseli.

Ugyanez a harc folyik bennetek is, és minden élő emberben.

A gyerekek pár pillanatig elgondolkodtak a hallottakon, majd az egyikük megkérdezte a nagyapját.

- Melyik farkas fog győzni?

Az öreg egyszerűen azt felelte:

- Az, amelyiket tápláljuk.

***Kőnig Sándor
igazgató***

Búcsúzik a negyedik évfolyam

Közhelyek kizárva – búcsúbeszédemnek ezt az alcímet adhatnám, mivel mi, mai húszévesek ettől idegenkedünk a legjobban. A ballagás pedig közismerten az az alkalom, amikor a legtöbb közhely hangzik el, úgymond „útravalóként”. És a búcsúzó ifjak mindig úgy is gondolják, hogy igen, e szerint fogunk élni, de aztán az élet valahogy mindig mást hoz.

A „bölcs” felnőttek közismert intelmei vagy inkább riasztó-fenyegető jóslatai: "Az Élet még csak most kezdődik majd!". Vagy még jobb: "Mindenki a maga sorsának a kovácsa". Áh! Inkább hagyjuk, ez most nem megy....

Gondolom, a kedves szülők és idősebb barátaink is megkapták annak idején a szokásos útravalót érettségi előtt, de most, hogy így egymás közt vagyunk, mindenki nyugodtan beismerheti: nem úgy alakultak a dolgai, ahogy annak idején okos, de az élettől elzárt, s inkább az ideák világában élő bölcs elődeink a meleg kandalló mellett, forró teát szürcsölgetve írogatták.

Ezért sem szeretnék ilyen magasröptű gondolatokkal elbúcsúzni diáktársaim nevében az iskolától. Inkább egy időtlen időutazásra invitálnám a kedves jelenlévőket, hogy együtt idézzük fel, mi is történt velünk 2005. szeptember 1-je óta.

Kezdjük a legelején. Minden a középiskolai jelentkezési lap kitöltésével kezdődött. Sok szülőben felmerült akkor, hogy hol is tanuljon tovább az ő tehetséges "emberpalántája". Oh, ha nem ültem volna annyit a "gép" előtt, akkor nem gondolták volna rólam az ösök, hogy egy újabb számítástechnikai géniusz van születőben... És ha nem segítettem volna apunak a szűzben, akkor nem akarta volna, hogy "villanyszerelő" legyek. Na meg a foci...Ha nem rúgtam volna annyit a bőrt a grundon, akkor most nem az "S"-be járnék.

Késő már ilyenén bánkódni, hisz eltelt 4-5 év. Hát igen, ez „Barátok közt” is sok, na de milyen barátok közt!

Nagy előnye volt ezeknek a barátságoknak, hogy a csajokon sosem vesztünk össze. (Valahogy nem nagyon találkoztunk velük a 4 év alatt). De mi, tisztességes egressys diákok, azt a keveset is megosztottuk egymással).

Ezek a barátságok, amik itt, az Egressyben születtek, túlnyúltak az iskola falain. Szabadidőnkben is mindig együtt voltunk, és általában valamelyik közeli könyvtárban elméledtünk az orosz romantika szépségein.

Na jó, ez egy kicsit erős, s talán többen felháborodva kikérik maguknak. Pedig nem olyan rossz hely a könyvtár, hiszen hányan ott készítettük a házi feladatainkat – hasznosítva a modern világunk adta lehetőségeket. Vagyis nem kellett más tennünk, mit rákattintani az éppen aktuális írásra, és már kész is volt a házi esszé. S elégedetten vártuk a tanár elismerő szavait okos gondolatainkért; na meg a jól megérdemelt ötöst. De ez valahogy mindig elmaradt. Csak egy újabb elégtelennel lettünk gazdagabbak. Nem értem, pedig mennyire igyekeztünk, és rászántunk a drága időnkől legalább egy fél órát. S eközben átértük az első közhely minden keserűségét: az élet igazságtalan.

De akkor mit is tanultunk még itt az Egressy út 71. szám alatt? Először is megtanultuk, hogy a fél 8, az fél 8. Hogy a kerítés nem arra szolgál, hogy fejlesszük kötél-, ez esetben rácsmászó, illetve magasugró képességeinket. Továbbá, hogy Mikszáth nevét nem x-szel írjuk. Persze kedves tanárink a matematika csodálatos birodalmába is megpróbálták minket bevezetni, több-kevesebb sikerrel, hiszen az inkább labirintus volt számunkra, ahová még valahogy beléptünk, de kijutni már nem sikerült. Vagy ha valakinek igen, az máris mehetett a következő matek versenyre.

Mindannyiunk közös élménye volt az Egressy-nap. Igen, ez volt az a nap, amikor minden osztály bemutathatta, hogy milyen kreatív. Általában ugyanazok a programok futottak az egymást követő években, csak éppen más volt a szervezőjük: Teaház, Póker (hála Korda Gyuri bácsinak), Anime vetítés stb., stb. De örök kedvencem marad, amikor minden évben előkerültek a villanyosgitar igazi virtuózai, és dobhártyát nem kímélve csaptak a húrok közé. Talán egyik-másik még viszi valamire. Majd kiderül...

S még hosszasan sorolhatnám az élményeket, de hát szorít az idő.

Búcsúzunk az osztályfőnökeinktől, akik mint jó pót-anyák és pót-apák gondosan faragták vadhajtságainkat, időnként emelt hangon rendezték sorainkat, de ha bajban voltunk, számíthattunk rájuk.

Búcsúzunk tanárainktól, akik rendíthetetlen szigorúsággal, de mindig megbocsátó türelemmel és mosolyogva okítottak minket.

S természetesen nem hagyhatom ki iskolánk egyik kedves tanárának szlogenjét sem, vagyis: "Itt az aggyal van a baj!"

És **búcsúzunk** fiatalabb diáktársainktól is. Látjátok? Némi természetes derűlátással, szívóssággal és kitartással, olykor egy kevéske tanulással mégis ki lehet bírni. A többi meg majd kialakul!

Horváth Áron 13. K

*Szerkesztőségünk egyik legmegbízhatóbb tagja,
akitől fájó szívvel válunk meg.*

Tamási Lajos: Ha azt hallod majd...

Ha azt hallod majd rólam egyszer,
hogy legszebb álmom megtagadtam,
s elmondanak mindennek, rossznak,
csak mosolyogj, mert jól tudod, hogy
az, aki voltam, az maradtam.

Följajdul a lomb is a szélben,
virágain vad keserűség,
de gyökere feszül a mélyben,
így kötöz engem, kezem-lábam,
szívemet így fogja a hűség.

Ha elmennék messzire, s onnan
nem írnék, csak egy levelet sem,
s mondanák, hogy: látod, a hűtlen,
vágj a szavukba csendesen, és
mosolyogj, te jól ismeresz engem.

S utam ha véget érne, és a tenger
torlódva összecsap fölöttem,
s koromba fült napom kilobban,
úgy emlegess, kérlek, ki egykor
tágra nyitott szemedben tükrözöttem.

Te láttál engem, s jól tudod, hogy
milyen nehéz ragyogás vár rám,
mert ember voltam, ki hajóra
szállt, hogy egyszer kikössön végül
valahol az igazság táján.